

Predmet: Dobo

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/2016

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 11.10. 2016.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka vrši se putem video-konferencijske veze sa Okružnim sudom u Doboju.

Ispitivanje svedoka Mustafe Kovačevića

Svedok Kovačević je svedok optužbe koji je i ranije davao iskaze pred nadležnim organima u BiH, i to 2000, 2004, 2006. i 2015. godine, pri kojima je ostao. Naveo je da tokom rata bio civil, da nigde nije bio angažovan, i da je 11. maja 1992. godine iz svog stana u Doboju odveden u zatvor, a da mu do danas nije jasno zbog čega. Po njega je došla policija bez ikakvog papira i pretresla mu stan. Okrivljenog poznaje kao čuvara iz zatvora koji je došao iz Knina i kojeg su zvali „Vuk“. Bio je „strah i trepet“ za zatvorenike i „glavni batinaš“, jer je tukao sve koji su mu došli pod ruku. Bio je „kapiten“ ekipe koju su pored njega činila još trojica stražara – izvesni Staniša, Ninković i Njegoš koji je došao iz Crne Gore, a koji su tukli zatvorenike. Tukli su ga Staniša, Ninković i Njegoš, ali ne i okrivljeni. Međutim, video je kako okrivljeni tuče zatvorenika Fadila Ahmića. Po pričanju zna da je zatvorenik Marko Kikić izveden iz ćelije tokom noći, te da je kasnije u zatvoru preminuo. U zatvoru je bio do iza Nove godine 1993. Na predočavanje odbrane da je priveden u Okružni zatvor pod optužbom za oružanu pobunu i neke malverzacije u vezi sa nabavkom plina iz Hrvatske, svedok je odgovorio da je u to vreme „sve bilo moguće napakovati“. Potvrdio je da je početkom 1992. godine bio član SDA, ali da ju je kasnije napustio, pa je nakon rata ostao samo u udruženju logoraša. Na predočavanje suda da je u svom iskazu datom tokom 2000. godine izjavio da je policija imala nalog za pretres, što danas negira, svedok je naveo da sve što je ranije rekao ne važi i da se sve njegove ranije izjave „sklone u stranu“. Takođe je svedoku predočeno da je ranije u svojim iskazima navodio da su ga tokom boravka u zatvoru tukli Ninković, Staniša, Njegoš i optuženi, koji iskaz je svedok negirao navodeći da ga Ninković nije tukao, kao ni optuženi. Za oštećenog Kikića je ranije izjavio da je u zatvoru od povreda koje su mu naneli Radulović i okrivljeni preminuo u ćeliji. Svedoku su putem dokument-kamere pokazani zapisnici prilikom njegovog ranijeg ispitivanja, pa je potvrdio da se na svim zapisnicima nalazi njegov potpis.

Branilac okrivljenog prigovorio je iskazu svedoka, navodeći da isti nije očevidac ni jednog događaja za koji se njegov branjenik tereti, te da nema neposrednih saznanja, već da svoj iskaz zasniva na pričama logoraša koje je kasnije čuo. U prilog svojoj tvrdnji navodi da je svedok iz zatvora otišao iza Nove godine 1993, a da je oštećeni Kikić preminuo krajem januara 1993. godine.

Svedočenje ovog svedoka bilo je teško pratiti jer se isto veoma slabo čulo, obzirom da je vršeno putem video-konferencijske veze, a da u sudnici nije bilo tehničkih mogućnosti da posmatrači koriste slušalice.

Fond za humanitarno pravo